

Uderila jenna
z pôl noci hodyna,
ej ešte sa šohajko
po dzedzine túlá.

Túlá on sa, túlá
aj si pekne zpyévá,
čo je za mylého
ked k nám nechodziévá.

Keby som k vám chodziť,
veru bys plakała,
z ručenky na ručku
synka prekládała.

O rok lebo o dva
bude z teba žena,
a já budem nosit
palaš u ramena.

Palaš u remena,
čížmy vyksované,
zpomeneš, zaplačeš
na mé milovanýé.

Na mé milovanýé,
aj na mú dobrotu,
že som k vám chodziévať
každunkú sobotu.

406.

Z Líšně.

Aj, zi-ma je mně zi-ma, aj, vo-te-ři mně, mi-lá, aj,
ne-vo-te-řeš - li mně, aj, vo-te-ře mně ji-ná.

407.

Z Uherské strany.

Otvor dzjevča dvere, ma-lo-va-né vráta, není si, dzjevečko,
tak velmi bohatá.

408.

Z Leskovské Doliny.

Otvor - že my, mo-ja mylá, nech nestó-jím venku, trebar
šak si ty my vy-vo-le-ná za bu-dú-cí ženku;
som já vy-vo-le-ná za bu-dú-cí ženku, a-le si ty
môžeš postát len tam trošku venku.